

[Mølgaard]

forbi. Man har rigtignok sat kikkerten for det blinde øje over for disse fænomener.

Man peger på nogle rigtige fænomener med uligheder, som gælder medhjælpende ægtefæller i virksomheder, og som vi bestemt gerne vil være med til at rette op på. Men som det er sagt fra talerstolen før under dagens debat, så må lovgivningsarbejdet nok foregå for sig og denne debat for sig, sådan at vi tager stilling til det, når konkrete forslag ligger til behandling her på bordet ikke i form af et dagsordensforslag, men i form af lovforslag.

Venstre vil i øvrigt gerne have generationsskiftet lettet. Er det sådan, at man vil konvertere f. eks. kapitalvindingsskatten til løbende beskatning for så vidt angår den del, der er samfundsskabte værdier? Disse samfundsskabte værdiers oppustning har jo mere end noget andet hæmmet generationsskiftet. Nej, kikkerten sidder igen konsekvent foran dette blinde øje, som venstre øjensynlig er permanent forsynet med. Nej det er eftergivelser og udskydelser, som meget rigtigt er konstateret som ulighedsskabende i handelsministerens redegørelse.

Venstre vil gerne have egnsudviklingsfilosofien grundfæstet noget mere. Se, der var engang, hvor det var en fortrinlig tanke at opretholde særlige egnsudviklingsforanstaltninger under hensyntagen til, at vi havde arbejdsløshed i visse dele af landet og overbeskæftigelse andre steder. Alt i alt kunne man forestille sig, at arbejdsløsheden blev bragt ned, hvis man fremmede erhvervslivet ved noget støtte i visse dele af landet og til gengæld fik trykket taget lidt af kedlen andre steder, hvor trykket var blevet for stort. Men det er jo ikke dagens situation nu. Men systemet har overlevet, og venstre vil gerne have det udbygget. I dag må man opleve Koldings kommunalbestyrelse protestere inderligt og med god grund over, at egnsudviklingsmidler anvendes for at flytte en virksomhed fra Kolding til Skive, uanset at arbejdsløsheden ligger 3-4 pct. lavere i Skive end i Kolding. Det kan ikke være noget, der gavner beskæftigelsen. Det kan ikke være noget, der gavner samfundets interesser, at man yder statstilskud til sådanne foranstaltninger. Men venstre vil gerne have det cementeret og udbygget.

Når dette er sagt om egnsudviklingsfilosofiretningen, må det da også erkendes, at der

er nogle problemer i visse egne af landet med at opretholde et tilstrækkeligt serviceniveau. Der vil vi ikke være konsekvent afvisende over for, hvad der måtte komme af konkrete forslag, men indtil videre er konkretiseringen fra venstres side overordentlig spinkel på dette område.

Reelt må man konstatere, at det, venstre gerne vil have, er større omkostninger for det offentlige, mere støtte til institutioner, nemmere byrder for velaflagte, og resultatet bliver større skattebyrder for de svage, de konkurrenceudsatte, men også bærende i samfundet. De nærliggende behov for de små enheder er reelt frihed, en frihed for overadministration, en frihed for unødige skattebyrder, en frihed for spekulationen og dermed en lavere rentefod og en bedre kapitalforsyning til produktionen fremfor til spekulatioenen. Men venstre stiller ikke forslag i den retning.

De nærliggende behov for de små virksomheder er også ligeret, en ligeret over for monopolers udfoldelse, men venstre stiller ingen forslag om monopolbekæmpelse uden for det ene isolerede område, der hedder Danmarks Radio. Venstre stiller ingen forslag om værn mod udbytning af forbrugere og underleverandører og andre monopolafhængige. Hvis venstre, regeringen eller de teknologiske og finansieringsmæssige institutter eller for den sags skyld organisationerne skulle have opfundet livet i de mindre erhvervsvirksomheder, så var der aldrig blevet noget erhvervsliv. Det drejer sig i dag heller ikke om at konstruere det. Underet sker, hvis man blot ikke forpester klimaet for stærkt fra politisk side, hvis bare vi etablerer det rigtige klima, hvis blot vi etablerer det rette miljø. Der er klimatiske og miljøbeskyttelsesmæssige forpligtelser, som det er værd at sætte ind på. Der er også ingredienser i både venstres oplæg og regeringens svar, som fortjener støtte, men det er enkelte ingredienser. Det må konstateres, at hovedsigtet rammer helt ved siden af.

Det, vi gerne skal have, er et frit erhvervsliv. Det får vi ikke, medmindre det er selvhjulpent, og det bliver det ikke ved hjælp af subsidier, men med en frihed, vel at mærke en frihed, der etableres også med en vished mod overgreb såvel fra det offentlige som fra private monopolers side.